

“EHTİYAT SKAMYA”DA oturmağa məcbur olanlar

Rejissorlar sanki məşqçi, aktyorlar isə futbolçulara bənzəyir. Futbolçu daim meydanda olmalıdır ki, formada ola bilsin. Aktyor isə səhnəyə çıxmasa, formasını qoruya bilməz

XANIM AYDIN
xanimaydin@kaspi.az

COVID-19 hələ də müxtəlif sahələrə, o cümlədən, mədəniyyət sahəsinə ağır zərbə vurur. Nəfəs almağa çətinlik çəkən mədəniyyətimizdə teatrlar, bəlkə də, reanimasiya şəraitində yaşayan, ən çox zərər gören sahədir. Rejissorlar sanki məşqçi, aktyorlar isə ehtiyat skamyada oturub gözləyən futbolçulara bənzəyir. Futbolçu daim meydanda olmalıdır ki, formada ola bilsin. Aktyor isə səhnəyə çıxmasa, formasını qoruya bilməz. Pandemiya aktyorları vadar edib ki, məcburən “ehtiyat skamya”da otursunlar. Bəs bunun qarşısını almaq üçün aktyorlar nə edirlər, hansı önleyici tədbirlər görürlər? Və ümumiyyətlə, görürlərmi?

BAŞA DÜŞÜRÜK Kİ...

Aktyor, Dövlət Gənc Tamaşaçılar Teatrının rejissoru Nicat Kazımov deyir ki, teatr hər bir millətin, hər bir xalqın üzüdür, ən öndə gedən sahəsidir: “Teatr həm mədəniyyəti, həm tarixi, həm ədəbiyyatı göstərən bir sahədir.

Baş düşürük ki, pandemiya, xəstəliklər artıb, amma bunu da müxtəlif yollarla tənzimləmək olar. Məsafə saxlamaqla, maska taxmaqla, vaksın olunmuş şəxsləri dəvət etməklə, hər halda, teatrları açmaq olar. Bizim teatrın bütün əməkdaşları vaksın olunub. Məncə, bu halda, biz artıq məşqlərə, teatrın açılmasına hazırlıq görməyə başlaya bilərik”.

SƏNƏT, YARADICILIQ ÖMRÜNDƏN GEDƏN İLLƏR

Rejissor deyir ki, teatrların bağlanmağı bir çox aspektlərdən ziyan vurub: “Bunun içində formadan, ruhdan düşmək də var, yadırgamaq da. Amma ən böyük ziyan vaxtımızın, zamanımızın getməsidir. Mən bu iki il ərzində daha çox şey edə bilərdim. Bu iki il mənim sənət ömrümdən, yaradıcılıq ömrümdən getdi. Akademik Milli Dram Teatrda

baş rollarda Bəsti Cəfərova, Ramiz Novruzun iştirak etdiyi və təhvil verilməsinə 10 gün qalmış qoyduğum tamaşa təxirə

düşdü. Mən pandemiya bitəndən sonra həmin

tamaşanı sıfırdan işləməliyəm. Dövlət Gənc Tamaşaçılar Teatrında Cəxovun “Qağayı” əsərini qoyacaqdım. Pandemiya zamanı boş qalmadıq, “Zoom” proqramı vasitəsilə düz iki ay əsərin oxunuş və araşdırma məşqlərini etdik. Amma artıq səhnə məşqlərinə keçməli olduq deyə məcburən onu da yarımçıq saxlamalı olduq”.

PSIXOLOJİ ZİYANDAN ÇIXMAQ OLMUR

Nicat bəy vurğuladı ki, zəfərlə bitən 44 günlük müharibəyə töhfə vermək istəsələr də, bu planları da baş tutmayıb: “Mən teatrların açılmağını həm rejissor, həm də aktyor kimi səbirsizliklə gözləyirəm. Özümüzi formada saxlamağımız lazımdır. Bunun üçün idman və mütaliə vacibdir. Amma psixoloji ziyandan çıxmaq olmur. Çox çətindir. Müxtəlif işlər olur, məsələn, mən dərs deyirəm, filmlərə, seriallara çəkilirəm. Amma bu, teatr səhnəsini əvəz etmir. Bizim tamaşaçıdan aldığımız impulsu, enerjini heç nə vermir. Mən oyunumdan tamaşaçının nə hala düşdüyünü, nə hiss etdiyini dərhal, yerində görərdim. Bu mənə stimula, güc verir. Amma çəkilişdən sonra nə qədər xoş söz eşitsəm də, düzdür, mənə xoş gəlir, amma həmin effekti vermir”.

Nicat Kazımov